

Til lovforslag nr. L 95. Skriftlig fremsættelse (10. november 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Afgift af rentefordel ved penge- og realkreditinstitutters hensættelser).

(Lovforslag nr. L 95).

Som led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2001 mellem regeringen (Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre), Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten foreslås det at indføre en afgift, der skal halvere penge- og realkreditinstitutters rentefordel. Den nuværende rentefordel følger af, at institutterne i dag kan fradrage hensættelser til tab på udlån og garantier på et tidligere tidspunkt end det, der følger af skatte-lovgivningens almindelige regler.

Lovforslaget er et led i bestræbelserne på at reducere erhvervslivets kreditfordele.

Penge- og realkreditinstitutter skal efter de regnskabsretlige regler hvert år foretage de nødvendige og tilstrækkelige hensættelser til tab på udlån og garantier. Efter skattelovgivning er udgangspunktet, at tab på udlån og garantier kan fradrages ved indkomstopgørelsen, når tabet er konstateret eller sandsynliggjort. I forhold til penge- og realkreditinstitutter accepteres dog efter fast praksis, at institutterne kan fradrage de regnskabsmæssige hensættelser ved indkomstopgørelsen, uagtet at de regnskabsmæssige kriterier for, hvornår en hensættelse er nødvendig, ikke nødvendigvis er sammenfaldende med de skattemæssige kriterier for, hvornår et tab kan fradrages. Institutterne kan fradrage årets ultimohensættelse og skal samtidig indtægtsføre det foregående års ultimohensættelse.

Det foreslås, at halveringen af penge- og realkreditinstitutters rentefordel ved hensættelsesreglerne sker gennem en skematisk beregnet af-

gift. Der er efter lovforslaget tale om en årlig afgift, der beregnes af saldoen på instituttets hensættelseskonto pr. den 1. januar i afgiftsåret, dvs. af primosaldoen. Afgiftsgrundlaget er den regnskabsmæssige opgørelse af det beløb, hvormed institutternes hensættelser overstiger de faktisk realiserede tab. Afgiftsbeløbet beregnes ud fra en afgiftssats, der fastsættes årligt. Afgiftssatsen beregnes som $\frac{1}{2} \times$ markedrenten \times selskabsskattesatsen/100, idet markedrenten er den gennemsnitsrente, der indgår i beregningen af mindsterenten efter kursgevinstloven. Afgiftssatsen bliver dermed beregnet så den svarer til halvdelen af institutternes rentefordel ved at kunne foretage fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser.

Pligten til at betale afgift påhviler de institutter, der har adgang til at foretage fradrag for regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån og garantier. Det vil sige pengeinstitutter, realkreditinstitutter, KommuneKredit, Danmarks Skibskreditfond, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk samt filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende inden for EU/EØS.

Efter lovforslaget forfalder afgiften til betaling den 1. juli i afgiftsåret med seneste rettidige betaling den 15. juli. Afgiften tilfalder statskassen.

Afgiften opkræves første gang for afgiftsåret 2001. Institutter, der er omfattet af lovens bestemmelser, skal dermed første gang betale afgift efter de foreslåede bestemmelser i 2001 med seneste indbetaling den 15. juli 2001, idet afgiften beregnes på grundlag af saldoen på hensættelseskontoen pr. 1. januar 2001.

Penge- og realkreditinstitutternes hensættelseskonti udgjorde ved udgangen af 1999 ca. 33,5 mia. kr. Niveaue ultimo 1999 er det sidst kendte. Med det nuværende gennemsnitlige obligationsrenteniveau på ca. 5,8 pct., og når L 30 om